



**KOMORNÍ
FILHARMONIE
PARDUBICE**

KONCERTNÍ PROGRAM 2025/2026



57.

Hlavní partner



BRAHMS & BEETHOVEN

JOHANNES BRAHMS

Dvojkonzert pro housle a violoncello
a moll op. 102 (35')

1. *Allegro non troppo*
2. *Adagio*
3. *Allegro giocoso ma non troppo*

———— přestávka ————

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Symfonie č. 2 D dur op. 36 (32')

1. *Adagio molto. Allegro con brio*
2. *Larghetto*
3. *Scherzo. Allegro*
4. *Allegro molto*

————

LEOŠ ČEPICKÝ HOUSLE
MICHAL KAŇKA VIOLONCELLO
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
DIRIGENT **VAHAN MARDIROSSIAN**

Pondělí 19. 1. 2026 v 19.00 hodin

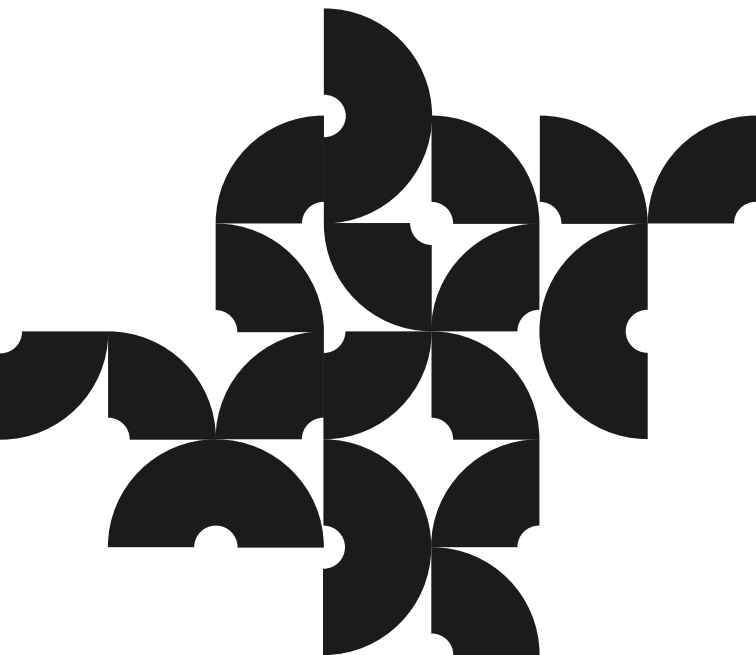
Středa 21. 1. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH

Introdukce s umělci

Středa v 18.00 hodin

Malý sál Domu hudby



Obě dnes uváděná díla patří v celém světě už po mnoho desetiletí k titulům velmi populárním, mnohdy i důvěrně známým. Rovněž je vítají posluchači náročnější, očekávající raději skladby méně známé, či i objevené. Vždy se rádi vracíme k Brahmsovi, díky serióznosti v podobě dokonalé kompoziční výstavby, ale i promyšlené prezentace melodické invence a celkového výrazu. Právem považujeme jeho dvojkoncert pro sólové housle a violoncello v rovnocenné spolupráci symfonického tělesa za vrchol jeho tvorby. U Beethovena nás fascinuje jeho řada všech devíti symfonií, z nichž každá si vydobyla svou mimořádnou pozornost osobitou a přesvědčivou výpovědí, příznačnou pro každý jednotlivý titul. I přesto ještě mnoho posluchačů vyčleňuje jenom některé z nich. Při vyslovení jména Beethoven je napadá nejčastěji 3. symfonie *Eroica*, 5. symfonie neoficiálně nazývaná *Osudová*, 6. symfonie *Pastorální* a samozřejmě i závěrečná *Devátá* se zhudebněním Schillerovy *Ódy na radost*. Postupem času však takováto „vymezení“ ztrácí svou moc a dnes možno s uspokojením konstatovat, že i ty „zbývající“ symfonie dosahují stejného věhlasu a obliby.

Náš dnešní program zachovává klasickou podobu – instrumentální koncert bývá zpravidla zařazován do první poloviny večera a symfonie po přestávce jakožto jeho završení. I zde ovšem mohou nastat pochopitelné a spravedlivé diskuse. Dvojkoncert **Johannesa Brahmsa (1833-1897)** nás může nejednou překvapit v druhé polovině koncertu – v roli vrcholného titulu. Svou koncepcí, velkorysým naplněním klasické hudební formy, navazující až na odkaz vídeňských klasiků, a vedle mimořádně obtížných obou sólových partů hutnou a bohatou spoluprací symfonického orchestru získal už od svých počátků velkou závažnost. Nelze jej ovšem považovat – jak se občas stává – za jakousi Brahmsovu „pátou symfonii“ (preferenční význam sólistické složky je zde přece jen zcela evidentní). Ale nepřeháníme, když tvrdíme, že se plně vyrovná všem čtyřem symfoniím, a vylučuje v tomto směru jakákoliv pokračování. Po dokončení Dvojkoncertu v roce 1887 Brahms opustil kompozici orchestrálních skladeb a věnoval se oblasti komorní a vokální.

Dvojkoncert však nevykazuje sebemenší známky autorovy vyčerpanosti či bezperspektivnosti. Vlastní démonický začátek (hlavní téma) přináší prvek mimořádnosti, který je záhy rozváděn po dobu celé

rozsáhlé první věty. Sólové violoncello nastupuje hned po začátku formou kadence, jež ústí do první prezentace kontrastně lyrického vedlejšího tématu, přednášeného dechovými nástroji. Už tento začátek má dle některých výkladů symbolizovat zvláště při nástupu sólových houslí motto celého koncertu – vzájemný dialog muže (violoncello) a ženy (housle). Tento mimohudební programový prvek však rozhodně není zásadním atributem díla. Tím je brilantní prezentace novodobého návratu někdejší klasické sonátové formy a zároveň důkaz, že existují dvě linie hudebního romantismu. Tato *brahmsovská* představuje romantismus jako pokračovatele klasické větve posílené ovšem novodobými prostředky (Dvořák, do značné míry i Bruckner). Souběžná linie – *wagnerovská* – někdejší formu naopak uvolňuje a klade důraz na mimohudební program (Berlioz, Liszt, Wagner, do značné míry Smetana a Dvořák závěrečného období).

Prvními interprety Dvojkoncertu byli v roce 1887 houslista Joseph Joachim a violoncellista Robert Hausman. Pro prvního z nich proběhla tato premiéra ve znamení obnovy dlouholetého přátelství s Joachimem, které bylo o šest let dříve přerušeno Joachimovým rozvodem, když Brahms se názorově postavil na stranu Joachimovy ženy. Proto bývá Brahmsův Dvojkoncert považován za jakési dílo usmíření. Od těch dob stanula v roli sólistů celá plejáda významných umělců, z nichž mnozí byli už ve své době považováni za světové špičky. Oba dnešní sólisté jsou dlouholetými kolegy jak na koncertních pódii, tak i v oblasti pedagogické. Nová nahrávka Brahmsova Dvojkoncertu bude součástí jejich nového CD spolu s Koncertantní symfonií pro housle a violoncello (adaptace původního violového partu) W. A. Mozarta.

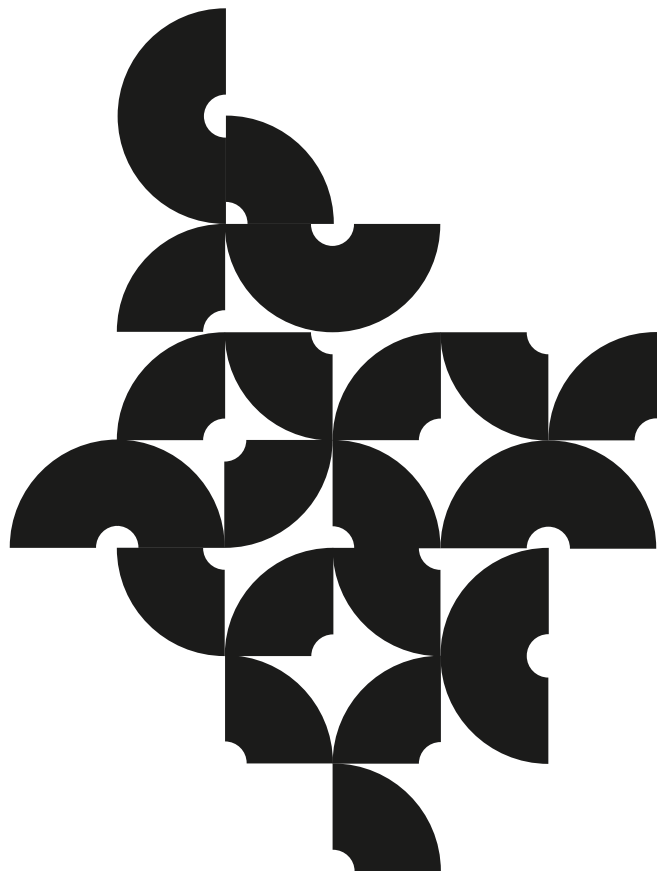
Dílo skutečného světového klasicismu představuje Druhá symfonie **Ludwiga van Beethovena**. Je zajímavé, jak se postupem času mění všeobecné názory na ni. Spolu se symfonií První byla dlouhá léta považovaná za dílo ne zcela vyzrálé, pohybující se ještě v haydnovském tonu. Nemůžeme u nich popřít dokonalé využití sonátové formy, tedy směru, který propracoval a prezentoval právě hudební klasicismus, symbolizovaný Videňáky Haydnem a Mozartem. Beethoven na něm stavěl rovněž, ale stále častěji ony zásady úmyslně porušoval a vytvářel tak novodobější hudební řeč. Typickými vídeňskými klasičky se nechali inspirovat další skladatelé oné doby,

ale i budoucích desetiletí (již zmíněný Brahms). Beethoven ovšem nemá své následovníky, a pokud se někteří snažili navázat na jeho tvorbu, velmi často se stávali eklektiky.

Údernost hudební řeči První a zvláště Druhé symfonie řadí jejich autora nikoliv do řad pokračovatelů, ale nových objevitelů osobité a energické výpovědi. Už z úvodních taktů dnes uváděné Druhé symfonie snadno poznáme, že jsme se ocitli ve světě Beethovenovy hudby. Povšimněme si „vojensky“ energického vedlejšího tématu 1. věty, už zcela pro tohoto autora typického. Nádherná pomalá druhá věta uplatňuje princip střídání smyčců s dechy, použitý o mnoho let později v Adagiu Deváté symfonie. Třetí věta obou symfonií jsou už typickými scherzy, ač v První symfonii se setkáváme ještě s označením Menuet. Čtvrtá věta dnes uváděné Druhé symfonie zazáří tématem, jež nás svou neobvyklostí dodnes naplňuje obdivem k tomuto ve své době skutečně moderně citicimu autorovi. Odborná kritika té doby ovšem nešetřila až hanlivými odsudky, v dnešní době skutečně úsměvnými (*křiklavá potvora, zasažený divoce se svijející drak* apod.).

Symfonie vznikla v roce 1802 a poprvé byla provedena ve Vídni o rok později. V té době už měl Beethoven za sebou nejedno význačné dílo. Při tomto prvním provedení vedle Druhé symfonie zazněl v programu koncertu ještě Třetí klavírní koncert c moll a oratorium *Kristus na hoře Olivetské*. Na světě tehdy už rovněž byly jeho některé dnes slavné klavírní sonáty. Na počátku 19. století tedy nemůžeme hovořit o výrazném vlivu vídeňských klasiků, neboť Beethovenova torba se ocitá už v jeho zralém období, kdy začínají vznikat jeho další vrcholná a svou příznačnou hudební řečí typická díla. V letech 1803-04 spatřila světlo světa Třetí symfonie *Eroica*, o rok později se uskutečnila premiéra první verze opery *Fidelio* (nazývaná *Leonora*).

Bohuslav Vitek





LEOŠ ČEPICKÝ

je u nás hostem velmi vítaným. Jistě je nás mnoho, kteří vzpomínají na mladičkého nadaného houslistu, kterému každý prorokoval skvělou budoucnost. Konzervatoř v Pardubicích absolvoval v roce 1985 ve třídě prof. Ivana Štrause. Na Akademii múzických umění v Praze studoval housle u prof. Jiřího Nováka a komorní hru ve třídě prof. Antonína Kohouta (oba členové Smetanova kvarteta). Na AMU se stal primáři Wihanova kvarteta, jehož členem je dodnes. Od roku 2017 je koncertním mistrem Pražského komorního orchestru bez dirigenta.

Zúčastnil se jak sólových, tak i kvartetních soutěží. V Kocianově houslové soutěži v Ústí nad Orlicí zvítězil v roce 1981 s titulem laureáta, na soutěži konzervatořů v Ostravě v roce 1983 získal druhou cenu, v roce 1994 se stal vítězem a laureátem soutěže „Beethovenův Hradec“ v Hradci nad Moravicí. Často vystupuje jak na sólových recitálech, tak i na koncertech s orchestrem doma i v zahraničí (Záhřebská filharmonie, Filharmonie Košice, Komorní filharmonie Pardubice, Filharmonie Hradec Králové, Virtuosi Pragensis atd.). V roce 2000 provedl k 250. výročí úmrtí J. S. Bacha kompletní provedení *Sonát a partit* pro sólové housle na festivalu Smetanova Litomyšl.

S Wihanovým kvartetem získal první cenu na Pražském jaru 1988 a první místo na Mezinárodní soutěži smyčcových kvartet v Londýně v roce 1991. Zároveň s tímto oceněním získal soubor i cenu publika. Pak už následovala četná evropská turné do klasických zemí komorní hudby, ale také do Singapuru, Jordánska, Austrálie, Nového Zélandu, Japonska a USA. Pro mnohé české nahrávací společnosti natočilo Wihanovo kvarteto více než 40 CD. Během roku 2005 dokončilo nahrávku kompletního kvartetního díla L. van Beethovena.

U anglické společnosti *Nimbus Alliance* vyšla v roce 2009 zcela unikátní nahrávka Paganiniho *24 Capriccií* pro sólové housle v úpravě pro smyčcové kvarteto (William Zinn). V roce 2002 Čepický natočil *Sonáty a Partity* pro housle J. S. Bacha pro vydavatelství Multisonic, které v roce 2016 vyšly v reedici u vydavatelství *Nimbus Alliance*. U stejné společnosti vyšlo v roce 2013 Čepického sólové CD, kde je jeho klavírním partnerem Ivan Klánský.

Od roku 2007 prof. MgA. Leoš Čepický vyučuje hru na housle na AMU v Praze. V září 2010 byl jmenován vedoucím katedry strunných nástrojů.



MICHAL KAŇKA

je český violoncellista z významného rodu Kaňků. Jeho otec Jiří Kaňka byl houslistou a působil přes padesát let v orchestru Smetanova divadla (nyní Státní opera Praha), s bratry Liborem, houslistou, a Alešem, klavíristou, již v mládí vytvořili klavírní trio. Hru na violoncello vystudoval na Pražské konzervatoři u profesorů Mirko Škampy, Viktora Moučky a následně na HAMU u Josefa Chuchra. Krátkodobě studoval také v USA u Paula Torteliera a Andrého Navarry.

Během studií se zúčastnil 32 národních i mezinárodních soutěží. K nejvýznamnějším úspěchům patří laureátský titul v Mezinárodní soutěži Petra Iljiče Čajkovského v Moskvě 1982, 1. cena na mezinárodní soutěži Pražské jaro v roce 1983 a vítězství v mezinárodní soutěži ARD v Mnichově v roce 1986.

Od studií spolupracoval a vystupoval s mnoha českými orchestry – Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Filharmonií Brno, Pražským komorním orchestrem aj. Je spoluzakladatelem a deset let (1976–1986) byl členem Havlákova kvarteta (později Kvarteto Martinů), se kterým získal několik cen v mezinárodních soutěžích (Florence, Mnichov, Praha, Evian, Portsmouth). Poté přestoupil do Pražského kvarteta, kde působil až do konce roku 2021. Od dubna 2017 je Michal Kaňka členem Wihanova kvarteta. Ve své dosavadní umělecké kariéře spolupracoval rovněž s mnoha zahraničními soubory a vystupoval sólově v mnoha státech Evropy, v USA a Kanadě, Japonsku, Číně a několika státech Jižní Ameriky. Do roku 2021 absolvoval na 4 000 sólových a komorních koncertů.

Od října 2011 působí jako pedagog sólového violoncella na HAMU v Praze. V roce 2019 zde byl jmenován docentem pro obor Hudební umění se zaměřením na violoncello. V letech 2013 až 2020 působil též jako pedagog na Pražské konzervatoři.

V září 2014 byl jmenován předsedou Stálé soutěžní komise Pražského jara. V roce 2018 byl nominován do Umělecké rady Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. Pravidelně bývá zván jako člen nebo předseda komisí různých hudebních soutěží a festivalů v České republice i v zahraničí.



VAHAN MARDIROSSIAN

nový šéfdirigent Komorní filharmonie Pardubice, se narodil v roce 1975 v Jerevanu a své hudební vzdělání zahájil na konzervatoři Komitas v Arménii. Později pokračoval ve studiu na pařížské Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse, kde v roce 1996 absolvoval s vyznamenáním. Původně se věnoval především klavíru, avšak v posledních letech se jeho kariéra výrazně soustředila na dirigování. Díky své dvojí specializaci dokáže interpretovat repertoár z různých úhlů pohledu a přináší jedinečný a všestranný hudební pohled.

Po mnoho let působil jako hlavní dirigent Caen Symphony Orchestra ve Francii a hudební ředitel Národního komorního orchestru Arménie. Od roku 2020 zastává pozici hudebního ředitele Orchestre Royal de Chambre de Wallonie, kde pravidelně diriguje orchestrální kola prestižní Soutěže královny Alžběty v Bruselu. Zároveň spolupracuje se City Chamber Orchestra of Hong Kong a diriguje řadu významných orchestrů po celém světě.

Vedle dirigování se věnuje pedagogické činnosti na pařížské Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse, kde vyučuje mladé talenty a předává jim své bohaté zkušenosti. Je pravidelným členem porot mezinárodních hudebních soutěží a vede mistrovské kurzy po celém světě.

Pardubickému publiku se představil poprvé v roce 2023, kdy dirigoval zahajovací koncert festivalu Pardubické hudební jaro. S Komorní filharmonii Pardubice ho pojí také rozsáhlá diskografie pro prestižní nizozemský label *Brilliant Classics*. K svému novému postu náš nový pan šéfdirigent uvedl:

Je pro mě ctí stát se šéfdirigentem Komorní filharmonie Pardubice. Už nějakou dobu s tímto orchestrem pracuji, především na nahrávkách, a velmi rychle jsme si porozuměli. Těším se na možnosti, snad i mezinárodní, které nám přinese společná budoucnost.

PŘIPRAVUJEME

MALÝ PRINC JAN CINA

JAN CINA MALÝ PRINC
VENDULA PŘÍHODOVÁ / KATEŘINA BOHATOVÁ
RŮŽE, HAD, LIŠKA
KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE
KRYŠTOF MAREK DIRIGENT A AUTOR HUDBY

Středa 4. 2. 2026 v 19.00 hodin
Čtvrtek 5. 2. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH



VALENTÝNSKÝ KONCERT

Slavné melodie nejen populární hudby v úpravě
pro smyčcové kvarteto – John Lennon, Freddie
Mercury, Edith Piaf, Jaroslav Ježek a další.

CORVUS QUARTET

Pondělí 16. 2. 2026 v 19.00 hodin

AULA ARNOŠTA Z PARDUBICE
UNIVERZITA PARDUBICE



PŘIPRAVUJEME

HOFBAUER & BOROWICZ

HENRYK MIKOŁAJ GÓRECKI

Tři kusy ve starém stylu

JOHANN NEPOMUK HUMMEL

Koncert pro trubku a orchestr Es dur S. 49

CHARLES GOUNOD

Symfonie č. 1 D dur

WALTER HOFBAUER TRUBKA

KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

DIRIGENT **ŁUKASZ BOROWICZ**

Pondělí 23. 2. 2026 v 19.00 hodin

Úterý 24. 2. 2026 v 19.00 hodin

Středa 25. 2. 2026 v 19.00 hodin

SUKOVA SÍŇ DOMU HUDBY V PARDUBICÍCH



ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

SIMONA ŠATUROVÁ

Abonentní večer nabídl soustředěný a stylově čistý hudební zážitek. Sopranistka Simona Šaturová zaujala v Mozartově *Exsultate, jubilate* lehkostí projevu, technickou jistotou i přirozenou muzikalitou. Pod vedením Roberta Kružíka orchestr působil kompaktně a pružně, což publikum ocenilo vřelými a dlouhotrvajícími ovacemi.

Foto František Renza



ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

ADVENTNÍ ŘADA

Adventní řada v kostele sv. Bartoloměje nabídla čtyři sobotní koncerty plné soustředěné hudby, které posluchače přirozeně naladily na vánoční čas. Každý večer představil jiné výrazné sólisty a setkal se s mimořádným zájmem publika – kostel byl pokaždé zaplněn do posledního místa.

Foto František Renza



Liselotte Rokyta, Jaroslav Tůma



František Vaníček



Václav Hudeček, Martin Hroch



Žesťové kvinteto KFP, Tomáš Sommer

ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

SILVESTR S FILHARMONIÍ

Koncert nabídl slavnostní a uvolněnou atmosféru, která byla důstojným a zároveň hravým zakončením roku. Sólista Teo Gertler zaujal technicky jistotou a energickou hrou, v níž se snoubila virtuosita s mladistvou lehkostí projevu. Dirigent Stanislav Vavřínek vedl orchestr s nadhledem a citem pro silvestrovský charakter večera. Publikum ocenilo uvolněnou náladu i výkony účinkujících srdečným potleskem.

Foto František Renza



ZE ŽIVOTA ORCHESTRU

ROZLOUČENÍ

Milí posluchači,

dnes se s orchestrem Komorní filharmonie Pardubice loučí hráč, jehož zvuk byl nedílnou součástí našeho společného hudebního příběhu. Po téměř 17 letech nás opouští první trumpetista Michal Chmelař, aby se vydal vstříc neméně důležité životní kapitole – vzdělávání dětí. Přejeme hodně úspěchů!

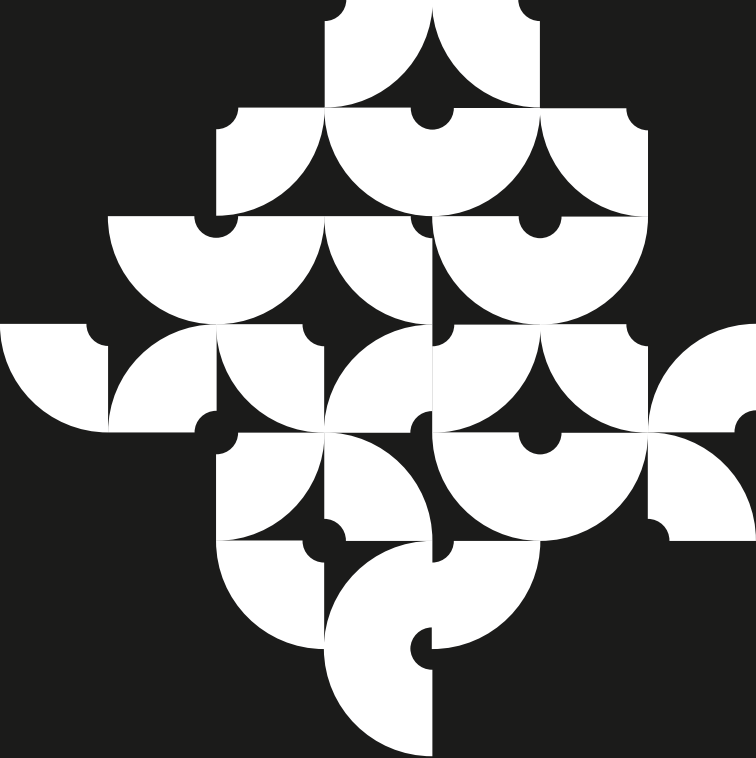
Foto František Renza



Klasika Plus.cz

PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ

...Váš vyladěný partner



KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

Komorní filharmonie Pardubice děkuje za všechny finanční příspěvky Ministerstvu kultury České republiky, Pardubickému kraji, statutárnímu městu Pardubice a všem partnerům KFP, jakož i soukromým dárcům a mecenášům.

Partneři KFP

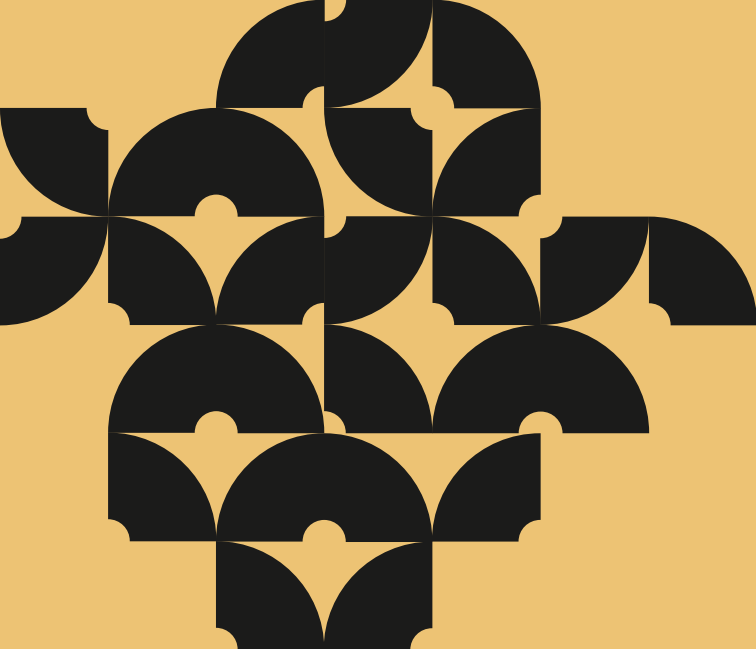


GRAND



Mediální partneři KFP





KOMORNÍ FILHARMONIE PARDUBICE

**DŮM HUDBY
SUKOVA TŘÍDA 1260
530 02 PARDUBICE**

TEL: +420 466 525 471 SEKRETARIÁT
TEL: +420 733 725 842 PŘEDPRODEJ

podatelna@kfpar.cz
www.kfpar.cz

Zřizovatelem Komorní
filharmonie je statutární
město Pardubice.

Koncerty se konají také za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a Pardubického kraje.